

'Krijg de gekste bedragen geboden'

Willem Berkhout in zijn beeldenkas.
FOTO THIERRY SCHUT

SCHIPLUIDEN

Willem Berkhout, zelfverklaard laatste kweker van de Schipluidense Duifpolder, maakt beelden, manshoge mensenbeelden.

RIEN VAN DEN ANKER

Al tijdens vakantie-reizen ontdekte Willem Berkhout zijn bijzondere passie voor kunstwerken, vooral beelden. In 2001 zag hij het licht. Sindsdien maakt hij beelden, alleen manshoge mozaïekbeelden. Van mensen, zoals hij ze ziet.

Het eerste beeld bestond uit een bedspiraal met daaromheen beton gekneed. Langzaam maar zeker ontwikkelde hij een eigen stijl met primitieve vormen, waarin vooral de fantasie figureert. „Ik maak oprecht andere mensen, waarbij het allemaal niet hoeft te kloppen. Soms zijn dingen zoals armen, benen of voeten te kort, te lang of te breed, ik maak alles uit het hoofd.”

Het zijn er inmiddels zo'n tweehonderd die allemaal pontificaal in zijn kas staan, mannen en vrouwen met allerlei uitdrukkingen en uitlatingen. Je zou het 'de mensheid volgens Willem' kunnen noemen.

Zelf gebruikt hij liever de naam 'het museum van de chaos'. Niet zo verwonderlijk, want in de immense glazen kasruimte hangen ook nog eens zo'n 300 veelal forse, neosymbolische werken van zijn

favoriete Haagse schilder Jacob Kanbier.

Van (kunstzinnige) adviezen moet hij niks weten, want Willem wil artistiek volledig vrij zijn en blijven. „Ik verkoop niks, krijg soms de gekste bedragen aangeboden, maar maak ook geen opdrachten.”

Willem is dus geen, wat dan heet, professionele kunstenaar, wel eentje die exact weet wat volgens hem kunst is. „Die moet blij en enthousiast maken, moet mensen raken.”

Als oprecht autodidact leest hij veel, houdt van geschiedenis, bij voorkeur de Griekse, Romeinse en de Egyptische. Hij is fan van National Geographic, kan wegduiken in verhalen over Rome of Pompeii en zit frequent in het Haagse Gemeentemuseum. Hij kan ook gefascineerd raken door vreemde creaties in sciencefictionfilms, komt tijd tekort, ook al omdat hij nog steeds in zijn zaak werkt, die hij runt met zijn broer.

„Ik gebruik veel rommel, heb daarvan nogal wat liggen en ik kom geregeld in de kringloopwinkel.” Dan kan hij aan de slag gaan met bijvoorbeeld een wasdroger-trommel of een set vergieten, die dan helmen worden van zijn Spartaanse leger. „Nu ben ik bezig met een radiator die een hele grote mondharmonica wordt.”

Oranje Nassau Paviljoen

Onlangs werd hij benaderd door de Westlandse toparrangeur Heleen Valstar, die enkele beelden in het Oranje Nassau Paviljoen van de Keukenhof wilde plaatsen. Daar moest Willem even over nadenken. Pas zo'n vijf jaar geleden heeft hij zijn Beeldenkas opengesteld voor bezoekers. „Daarvoor ging ik gewoon lekker een uurtje tussen al mijn beeldenmensen zitten

genieten. In m'n eentje.”

Uiteindelijk ging hij overstag, werden er acht 'meiden' gekozen, onder wie zijn kaasvrouwtje en het Delfts meisje. Allemaal gemiddeld zo'n 175 kilo. Die staan groepsgewijs tot en met 21 mei in Lisse en daarna weer in de Duifpolder.

willemsmozaiekbeelden.nl